

tids, at man kan nå at få en ordentlig lovbehandling og give ordentlig tid til høringen, eller også må man vente med at lade det træde i kraft til senere. Det er ikke rimeligt at bede organisationerne om at svare inden for så kort tid.

Så til selve lovforslaget. Jeg vil gerne slå fast, at Enhedslisten går varmt ind for de foreslåede forbedringer af forældres ret til dagpenge ved pasning af alvorligt syge børn. Det er godt og nødvendigt, som flere andre har været inde på, at aldersgrænsen bliver hævet fra 14 til 18 år, og på samme måde vil nedsættelsen af kravet til sygdommens længde gøre livet lettere for de forældre, der kommer ud for den kedelige situation, at de har et sygt barn.

Men jeg vil gerne tilføje, at jeg, ligesom LO giver udtryk for i det høringssvar, de nåede at få sendt af sted, savner en lovfastsat ret til frihed til pasning af et alvorligt sygt barn, så det ikke bliver op til den enkelte arbejdsgiver, om vedkommende vil give den nødvendige frihed. På andre områder, hvor vi indfører ret til frihed, er det en retting, man har over for arbejdsgiveren, i stedet for at der kun skal gives dagpenge, og det synes jeg vi også skal se at få indført, når der er tale om alvorligt syge børn. Har man valget mellem at blive fyret eller tage sig af sit barn, kan mange komme i den situation, at de er nødt til at holde fast i jobbet, og så hjælper det, der indføres med forslaget, ikke meget. Det må vi se på.

Men på trods af, at vi støtter de forbedringer, der ligger i forslaget, kan vi ikke stemme for forslaget i sin helhed. For os er der nemlig et afgørende hår i suppen, og det er det helt specielle forhold, at forbedringerne ikke er solidarisk finansierede over skatten. Vi ville have været glade, hvis det målrettede var finansieret af de rigeste i samfundet, men i stedet har man valgt at tvangsindlægge arbejdsløse, pensionister og andre på overførselsindkomster til at stå for finansieringen gennem satspuljen. Det er altså nogle af de absolut dårligst økonomisk stillede, der skal betale gildet, det er og bliver asocialt, og det kan vi ikke være med til fra Enhedslistens side.

Når jeg ser alle de som regel fornuftige forslag, der bliver finansieret af de økonomisk dårligst stillede gennem satspuljen, kan jeg kun sige én ting: Satspuljepartierne pynter sig med lånte fjer, og på den baggrund vil Enhedslisten undlade at stemme til forslaget.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Kristendemokraterne støtter naturligvis forslaget, også fordi vi er et satspuljeforligspartierne og derfor er med i aftalen.

Vi glæder os over de små dryp, som kommer hen ad vejen. Vi har jo erfaret, at vi er i en politisk situation, hvor det er vanskeligt at få store pakker eller reformer igennem på børneområdet, og derfor glæder vi os over, som det også er sagt tidligere, at der trods alt sker lidt. Men vi håber ligesom hr. Villy Søvnald, at der kommer rigtig, rigtig, rigtig, rigtig mange af den slags forslag, for så bliver det nok til en god pakke til børnene på et tidspunkt, men det tager åbenbart lang tid.

Familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær):

Jeg vil gøre det ganske kort og sige tak for den store opbakning, der har været til forslaget. Mange af ordførerne har jo også været med til at forhandle det hjem via drøftelserne under satspuljeforhandlingen.

Kl. 15.00

Jeg er selvfølgelig ked af, at Enhedslisten ikke kan støtte forslaget, men jeg kender jo godt argumentationen. Vi hørte den også her for nylig, og fru Line Barfod gav også selv svaret angående høringsfristen. Jeg ved godt, at fru Line Barfod ikke er tilfreds med, at det skyldes, at forhandlingerne sluttede sent, og så skal lovforslaget udformes og fremsættes, og så bliver høringsfristen meget, meget kort. Det er altid beklageligt, og jeg kan kun undskylde det, men jeg er da enig i, at kan man overhovedet lave et mere fleksibelt forløb, hvor forhandlingerne slutter tidligere, er det ønskeligt.

Men jeg vil sige tak til de øvrige partier for opbakningen til forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.